

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การสั่งและนำเข้าซึ่งอาวุธปืนรายห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร

กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๐๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมศุลกากรขอหารือการดำเนินการตรวจปล่อยสินค้าอาวุธปืนให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ได้นำสินค้าอาวุธปืนสั้นพร้อมอุปกรณ์เข้ามาในราชอาณาจักร รวม ๖ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยมีใบอนุญาตที่ออกให้ระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ และใบอนุญาตแต่ละฉบับเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ในภายหลังจากการนำเข้าแต่ละครั้งทั้งสิ้น จึงขอหารือประเด็นข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. การที่นายทะเบียนท้องที่กรุงเทพมหานครออกใบอนุญาตนำเข้าอาวุธปืน หลังจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทรนำอาวุธปืนเข้ามาแล้ว ซึ่งเป็นการออกใบอนุญาตย้อนหลัง จะเป็นการขัดกับมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่

๒. การนำใบอนุญาตสั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนที่นายทะเบียนท้องที่กรุงเทพมหานครออกให้ย้อนหลังมายื่นต่อกรมศุลกากรภายหลังการนำเข้าอาวุธปืนเข้ามา ซึ่งถือว่ากระทำความผิดทางอาญาสำเร็จแล้ว การออกใบอนุญาตย้อนหลังดังกล่าวจะมีผลลบถึงความผิดหรือไม่ และกรมศุลกากรสามารถดำเนินการยึดอาวุธปืนให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่

๓. กรณีไม่สามารถออกใบอนุญาตย้อนหลังได้ อาวุธปืนที่นำเข้ามาถือเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงข้อห้าม ข้อจำกัด อันเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมศุลกากร โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมการปกครองว่า ในการออกใบอนุญาตแต่ละฉบับ นายทะเบียนไม่ทราบว่าได้มีการนำเข้าอาวุธปืนเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วหรือไม่ แต่ในทางปฏิบัตินายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต เพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถนำใบอนุญาตนั้นไปใช้ในการดำเนินการเพื่อสั่งอาวุธปืนเข้ามาในราชอาณาจักร โดยผู้ได้รับอนุญาตจะต้องนำใบอนุญาตดังกล่าว ไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงาน

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๗๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายทราบก่อนดำเนินการสั่งอาวุธปืนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปดังกล่าว จึงไม่มีความจำเป็นต้องตอบปัญหาในประเด็นที่หนึ่ง

ส่วนปัญหาในประเด็นที่สอง นั้น เห็นว่า มาตรา ๒๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ และมาตรา ๓๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ยังบัญญัติให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ส่งอาวุธปืนต้องนำใบอนุญาตดังกล่าวไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานที่อธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายก่อนส่ง ดังนั้น ในการส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน จึงต้องได้รับใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนจากนายทะเบียนท้องที่ก่อนส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน และผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องนำใบอนุญาตดังกล่าวไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายก่อนส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทรได้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนโดยไม่มีใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนจากนายทะเบียนท้องที่กรุงเทพมหานคร จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว ส่วนการที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทรได้นำใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนที่นายทะเบียนออกให้ในภายหลังมาแสดง ยังเป็นการยืนยันว่าในขณะที่ส่งและนำเข้านั้น ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ไม่มีใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน แต่ประการใด ดังนั้น ใบอนุญาตที่ออกให้ในภายหลัง จึงไม่สามารถทำให้ความผิดที่สำเร็จแล้วกลับเป็นความชอบด้วยกฎหมายได้ และส่งผลทำให้อาวุธปืนที่นำเข้ามาโดยฝ่าฝืนกฎหมายเป็นของต้องจำกัดตามมาตรา ๒๗^๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

ส่วนปัญหาในประเด็นที่ว่า กรมศุลกากรสามารถดำเนินการยึดอาวุธปืนให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง

^๑มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ส่ง นำเข้า มีหรือจำหน่ายซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

^๒มาตรา ๓๐ ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง

^๓มาตรา ๒๗ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามหรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นนั้นออกไปนอกพระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นนั้นเข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนั้นจากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคงหรือโรงเก็บของโดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นนั้น หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นนั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการใดแก่ของเช่นนั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากรหรือในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้าม หรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

และสิ่งเทียบอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นบทบัญญัติที่ใช้สำหรับกรณีอาวุธปืนที่ได้ส่งโดยมีใบอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่ออาวุธปืนมาถึงแล้ว และไม่มีผู้รับไปจากกรมศุลกากรภายในเวลาที่กำหนด จึงส่งผลทำให้อาวุธปืนดังกล่าว ตกเป็นของแผ่นดิน อันเป็นคนละกรณีกับปัญหาที่หารือมา

(นายอัชพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๖

^๔ มาตรา ๓๑ เมื่ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาถึงแล้ว ถ้าไม่มีผู้รับไปจากกรมศุลกากรภายในกำหนดสี่เดือนนับแต่วันเข้ามาถึง ให้เจ้าพนักงานศุลกากรแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาต แต่ถ้าส่งหนังสือนั้นไม่ได้ ก็ให้แจ้งแก่เจ้าของยานพาหนะหรือผู้ขนส่งที่นำเข้าให้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น มิฉะนั้นให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน